

Posudek magisterské práce

Název práce: **Sociální úkol církve a programové dokumenty Evropské unie**

Autor práce: **Hana Charousová**

Vedoucí diplomové práce: Dr. Libor Ovečka, Th.D.

Oponent: Dr. Mireia Ryšková, Th.D.

Datum: 23. 5. 2006

Autorka si vybrala ke své diplomové práci zajímavé a aktuální téma, které navíc souvisí s její profesní orientací. To je hned na počátku třeba kladně hodnotit. Práce má 4 základní kapitoly, úvod a závěr; je doplněna přílohou, která dokumentuje to, co je rozvíjeno zejména v 5. kapitole. Ve stěžejních kapitolách se autorka věnuje především vztahu církví a moderní společnosti, resp. státu, dále základním principům a dokumentům Evropské unie v oblasti sociální politiky a zkoumá je následně ve světle křesťanské sociální etiky. Poslední z těchto 4 kapitol je pak věnována otázkám praktického postupu při čerpání finančních zdrojů z Evropské unie. Příloha pak skutečně názorně dokumentuje, jak vypadá pro uchazeče projekt, který je nutné zpracovat.

Práce má dostatečný rozsah, po formální stránce odpovídá nárokům na magisterskou práci a je vypracována pečlivě a po jazykové stránce kultivovaně.

Po obsahové stránce je z práce zřejmé, že autorka se bezpečně orientuje v problematice Evropské unie a její sociální politiky, zejména pak pokud jde o strukturální fondy a možnosti čerpání z nich. V tomto směru je práce přesná, ale také hodně popisná, jak asi ani jinak příliš nelze. Autorka správně také nastiňuje vzájemné vazby mezi církvemi a státem, resp. moderní společností a Evropskou unií. Všimá si spojníc mezi sociálními programy Evropské unie a základními sociálně etickými principy, formulovanými především v rámci katolické sociální nauky. Zde si však myslím, že by autorka mohla více čerpat ze sociálních encyklik minimálně posledních desetiletí. Práce by tím získala více na plastičnosti. Základní téma je sociální úkol církve a programové dokumenty Evropské unie. Sociálním úkolu církve je věnována především kapitola Etické principy křesťanské sociální nauky, která podle mého názoru téma nezpracovává dostatečně. Autorka se opírá především o publikaci Waltera Rauschenbusche (2. vyd. z r. – opravdu z r. 1926?) a o publikaci Katolická sociální nauka a současná věda z r. 2004. Přece jen by se slušelo zde shrnout nejen ony dva základní principy (solidarity a subsidiarity), ale i témata, k nimž se především katolická sociální nauka v encyklikách posledních papežů a v pastýřských listech různých biskupských konferencí vyjadřovala. Autorka tak leckdy činí v souvislosti s programovými dokumenty Evropské unie (je tedy zřejmé, že se v problematice orientuje) a v závěru, ale nikoliv systematicky. Možná mělo téma práce spíše znít Základní křesťanské sociálně etické principy a programové dokumenty Evropské unie. Poněkud na škodu jinak pečlivě a kvalitní práce je i to, že autorka neměla dost odvahy zaujmout k některým otázkám vlastní stanovisko a opírá se leckdy téměř nekomentovaně o autority, jako je Jan Pavel II., Benedikt XVI. nebo Bernard Häring. Na str. 5 mi nebyla zřejmá souvislost citátu z exhortace Jana Pavla II. Ecclesia in Europa s okolním textem, na str. 46n bych k názoru Alvin Toffera očekávala nějaký autorčin komentář. Je nepochybné, že se globalizace stává problémem, otázka ovšem je, jak se má tento problém řešit. Jak na to reaguje sociální nauka církve? Co si o tom myslí autorka?

Za klad považuji i úsilí autorky začlenit do práce i praktickou stránku, shrnout zásady, jak je možné usilovat o získání dotace ze strukturálních fondů. Tady by mě zajímalo, zda je možné získat ze strukturálních fondů finanční zdroje např. na vzdělávání v oblasti náboženské. Jak moc je zjednodušeně řečeno Evropská unie ochotná investovat peníze do takových programů, jejichž cílem je rozvoj osobnosti jedinců či skupin po stránce etické, duchovní, nábožensko-spirituální?

Práce má relativně obsáhlý závěr, v němž autorka shrnuje probíranou problematiku především z hlediska působení církví. Tento závěr považuji za kvalitní a přínosný. Vzhledem ke své profesní orientaci je autorka, pokud jde o Evropskou unii, velmi pozitivně naladěna a neuvádí žádná negativa, mně by zajímala otázka, nakolik např. při schvalování jednotlivých projektů hraje roli názorová orientace členů rozhodujících grémií, ono upřednostňování materiálních zřetelů nad duchovními.

S ohledem na rozsáhlost a složitost problematiky hodnotím práci kladně a doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji hodnocení výborně, pokud autorka při obhajobě ještě shrne základní okruhy problémů, jimiž se katolická sociální nauka zabývá, a dodá svůj komentář k možnostem řešení negativ globalizace.